

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o organizacji administracji lasów państwowych.

Na mocy punktu 2 cz. A art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. zarządzam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Ogólne zasady administracji lasów państwowych.

§ 1. Sprawy gospodarki w lasach państwowych wydziela się w odrębną gałąź administracji państwowej, działającą na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Administrację lasów państwowych w rozumieniu § 1 niniejszego rozporządzenia sprawuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przez:

- 1) dyrekcję lasów państwowych,
- 2) nadleśnictwa.

§ 3. Do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych należy:

- 1) naczelne kierownictwo sprawami gospodarki w lasach państwowych,
- 2) nadzór nad działalnością wszystkich organów administracji lasów państwowych oraz kontrola tej działalności,
- 3) ustalanie zasad gospodarki w lasach państwowych oraz wydawanie instrukcyj i zarządzeń, normujących czynności związane z administracją lasów państwowych,
- 4) wykonywanie wszelkich czynności w zakresie gospodarki w lasach państwowych, nieprzekazanych innym organom lub przekraczających kompetencje tych organów.

§ 4. Do zakresu działania dyrekcji lasów państwowych należy:

1) administrowanie za pośrednictwem nadleśnictw lasami państwowymi, wraz z wszelkimi przynależnościami, zakładami przemysłowymi, urządzeniami transportowymi i t. d., jak również nieruchomościami, przekazanymi administracji lasów państwowych;

2) zawieranie umów o sprzedaż drewna i materiałów tartych, jak również o sprzedaż innych produktów leśnych i kopalnych w granicach nieprzekraczających rocznego etatu rębego—względnie rocznego planu finansowo-gospodarczego—a nie należących do zakresu działania nadleśnictwa (§ 7 p. 2),—po cenach nie niższych od ceny, wskazanej w cenniku, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

3) zawieranie—jednak bez prawa samodzielniego zaciągania pożyczek i pozbywania majątku państwowego, o ile nie wynika to z normalnej gospodarki leśnej—wszelkich innych umów dotyczących tej gospodarki na zasadach i w granicach, określonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

4) przeprowadzanie na miejscu czynności, związanych z likwidacją serwitutów, komasacją i zamianą gruntów, stosownie do obowiązujących ustaw i przepisów;

5) stawianie wniosków i wydawanie opinii we wszystkich sprawach administracji w lasach państwowych, zastrzeżonych decyzji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 5. Na czele dyrekcji stoi dyrektor, który kieruje działalnością dyrekcji oraz wykonywa nadzór nad podległymi mu organami administracji lasów państwowych.

Dyrektor ponosi odpowiedzialność za stan lasów w podległej mu dyrekcji, za wszelkie czynności i zaniedbania podwładnego mu personelu, za wykonanie planu finansowo-gospodarczego oraz za całą administrację leśną dyrekcji.

Dyrektora w razie potrzeby zastępuje wyznaczony przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek dyrektora zastępca.

§ 6. Rada Ministrów oznacza w drodze rozporządzenia liczbę, okręgi i siedziby dyrekcji lasów państwowych.

§ 7. Do zakresu działania nadleśnictwa należy:

1) bezpośrednie sprawowanie administracji lasami państwowymi wraz z wszelkimi ich przynależnościami, zakładami przemysłowymi, urządzeniami transportowymi i t. d., jak również innymi nieruchomościami przekazanymi administracji lasów państwowych, położonemi na obszarze nadleśnictwa;

2) zawieranie umów, dotyczących sprzedaży drewna, produktów leśnych i kopalnych, jak również wszelkich innych umów w granicach, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

3) składanie dyrekcji lasów państwowych wniosków i wydawanie opinii we wszystkich sprawach administracji w lasach państwowych zastrzeżonych decyzji dyrekcji lasów państwowych względnie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 8. Na czele nadleśnictwa stoi nadleśniczy, który ponosi odpowiedzialność za swą działalność i za działalność podległego mu personelu.

§ 9. Liczbę, okręgi oraz siedziby nadleśnictw określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Rozdział II.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 10. Rok obrachunkowy administracji lasów państwowych ustali Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 11. W gospodarce lasów państwowych, prowadzonej na zasadach samowystarczalności, winny wydatki zwyczajne i nadzwyczajne znajdować pokrycie w dochodach tej gospodarki.

Do budżetu państwowego wchodzi suma czystego dochodu, obliczona na podstawie planu finansowo-gospodarczego lasów państwowych.

Szczegółowy plan finansowo-gospodarczy lasów państwowych stanowić będzie załącznik do budżetu i traktowany będzie w sposób, który dla tego załącznika ustali ustawa skarbowa.

§ 12. Na poczet czystego dochodu Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych winno w ciągu roku obrachunkowego przelewać do Centralnej Kasy Państwowej nadwyżki kasowe w wysokości i w terminach, które określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 13. Wszelkie publiczne świadczenia, ciążące wyłącznie na lasach państwowych z tytułu ustaw, obciążać będą budżet tego Ministerstwa, do którego zakresu działania dane świadczenie należy.

§ 14. Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu przysługuje prawo tworzenia specjalnych funduszy, przeznaczonych na cele związane z podniesieniem dochodowości lub zwiększeniem majątku lasów państwowych.

§ 15. Dla urzędników i funkcjonarjuszów niższych, którzy przyczynili się do podniesienia dochodowości lasów państwowych, mogą być wyznaczone gratyfikacje i premje w granicach ustalonych przez plan finansowo-gospodarczy.

§ 16. Rachunkowość i kasowość w administracji lasów państwowych będzie prowadzona na zasa-

dach specjalnych, które określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli, przyczem wydatki bieżące administracji lasów państwowych będą pokrywane z osiągniętych dochodów.

Rozdział III.

Przepisy dotyczące personelu dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw.

CZEŚĆ I.

Przepisy służbowe.

§ 17. Stosunek służbowy funkcjonarjuszów dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw ma charakter publiczno-prawny.

Stosunek ten może być zawiązany, zmieniony, zawieszony lub rozwiązany przez zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Do funkcjonarjuszów tych, stanowiących odrębny etat funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych, mają odpowiednio zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164), o ile rozporządzenie niniejsze nie zawiera postanowień odmiennych.

§ 18. Funkcjonarjusze dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw mogą być mianowani:

- 1) do odwołania (prowizorycznie),
- 2) z zastrzeżeniem usuwalności,
- 3) na stałe.

Do funkcjonarjuszów mianowanych z zastrzeżeniem usuwalności mają odpowiednio zastosowanie wszystkie postanowienia ustawy z d. 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164), dotyczące funkcjonarjuszów mianowanych na stałe, z wyjątkiem art. art. 33 i 54. Stosunek służbowy może być rozwiązany z nimi przez wypowiedzenie przy zastosowaniu postanowień § 32 niniejszego rozporządzenia.

Na stałe mogą być mianowani według uznania władzy tylko ci z pośród funkcjonarjuszów mianowanych z zastrzeżeniem usuwalności, którzy posiadają co najmniej 10 lat służby państwowej polskiej.

Mianowanie na stałe może nastąpić tylko na te stanowiska, które określi Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 19. Czas trwania służby przygotowawczej (praktyki), poprzedzającej mianowanie na stanowiska służbowe przewidziane w § 18 art. 12 ustawy z d. 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Funkcjonarjusze prowizoryczni podlegają tym samym przepisom o egzaminach praktycznych, którym podlegają osoby odbywające służbę przygotowawczą.

§ 20. Przepis zawarty w p. 2 art. 101 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) nie ma zastosowania do funkcjonarjuszów niższych pełniących służbę w nadleśnictwach.

§ 21. Służba prowizoryczna funkcjonarjusza niższego nie może trwać bez jego zgody dłużej niż 5 lat.

§ 22. Funkcjonariusze, powołani do dozoru lasów, składają przy objęciu służby wobec władzy przełożonej przysięgę służbową według rot, którą ustali Rada Ministrów. Przysięga ta nadaje im uprawnienia straży leśnej przewidziane w istniejących przepisach.

Przysięgę służbową składają również ci funkcjonariusze powołani do dozoru lasów, którzy są mianowani do odwołania (prowizorycznie).

§ 23. Do funkcjonariuszów dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. № 21 poz. 165) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 24. Oprócz funkcjonariuszów o charakterze publiczno-prawnym będą przyjmowani do służby w dyrekcyjach lasów państwowych i nadleśnictwach funkcjonariusze o charakterze prywatno-prawnym, z którymi stosunek służbowy będzie związany w drodze umowy.

CZĘŚĆ II. Uposażenie.

§ 25. Do funkcjonariuszów dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw mają zastosowanie postanowienia z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) z uwzględnieniem postanowień przewidzianych niniejszym rozporządzeniem. O ile w ustawie tej jest mowa o funkcjonariuszach stałych, postanowienia odnośnie stosują się również do funkcjonariuszów mianowanych z zastrzeżeniem usuwalności.

§ 26. Funkcjonariusze nadleśnictw otrzymują bezpłatne mieszkanie służbowe, względnie w braku takiego ekwiwalent w gotówce.

Funkcjonariusze ci nie otrzymują dodatku mieszkaniowego, pobieranego przez innych funkcjonariuszów państwowych.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu określi, którym funkcjonariuszom nadleśnictw przysługuje mieszkanie służbowe, oraz ustali wysokość ekwiwalentu w gotówce.

§ 27. Oprócz stałego uposażenia miesięcznego w gotówce funkcjonariusze dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw otrzymują na czas służby czynnej następujące dodatki w naturze:

- a) deputat opałowy,
- b) deputat rolny,
- c) prawo pasania inwentarza.

Stanowiska służbowe, uprawniające do powyższych dodatków, normy tych dodatków, jak również zasady rozrachunku w razie rozwiązania stosunku służbowego określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Do czasu wydania odnośnego rozporządzenia zachowują funkcjonariusze dodatki w naturze, otrzymywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Funkcjonariusze, uprawnieni w myśl niniejszego paragrafu do deputatu opałowego i rolnego, a nie

otrzymujący go, dostają ekwiwalent w gotówce, którego wysokość określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W wyjątkowych wypadkach, oznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, władza przełożona będzie mogła funkcjonariuszowi, uprawnionemu do deputatu rolnego, wydzierżawić grunt, znajdujący się w administracji lasów państwowych.

§ 28. Funkcjonariusze nadleśnictw, mający obowiązek utrzymywania koni do rozjazdów służbowych, otrzymują dodatek na utrzymanie koni.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określi którzy z funkcjonariuszów nadleśnictw mają obowiązek utrzymywania koni do rozjazdów służbowych, oraz ustali na każdy rok wysokość dodatku.

§ 29. Funkcjonariusze niżsi dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw otrzymują uposażenie według następujących grup uposażenia:

Grupa uposażenia	Szczegółowe uposażenia						
	a	b	c	d	e	f	g
X	330	350	370	390	410	430	450
XI	270	290	310	330	350	370	390
XII	240	255	270	285	300	315	330
XIII	210	225	240	255	270	285	300
XIV	180	195	210	225	240	255	270
XV	150	165	180	195	210	225	240
XVI	130	140	150	160	170	180	190
XVII	110	120	130	140	150	150	170
XVIII	90	100	110	120	130	140	150
XIX	70	80	90	100	110	120	130

Zaliczenia funkcjonariuszów niższych do poszczególnych grup uposażenia dokona Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 30. Gajowi oraz inni funkcjonariusze niżsi których oznaczy Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a którzy pobierają dodatki w naturze—względnie ekwiwalent w gotówce, otrzymują dodatek ekonomiczny, przewidziany w art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) w wysokości 15 punktów na każdego członka rodziny.

W miarę zmniejszenia się dodatku regulacyjnego, określonego w art. 3 wyżej wymienionej ustawy o 10 punktów,—zmniejszać się będzie dodatek ekonomiczny w tych samych terminach o 1 punkt aż do wysokości 8 punktów.

§ 31. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonariuszów niższych dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, zaliczonych w myśl § 29 do trzech najniższych grup uposażenia, określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

CZĘŚĆ III.

Zaopatrzenie emerytalne.

§ 32. Postanowienia ustawy z dn. 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz.

U. R. P. z 1924 r. № 6 poz. 46) wraz z późniejszymi zmianami mają zastosowanie do funkcjonariuszów dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw mianowanych na stałe oraz mianowanych z zastrzeżeniem usuwalności.

Funkcjonariuszowi mianowanemu z zastrzeżeniem usuwalności, z którym rozwiązano stosunek służbowy przez wypowiedzenie, przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego, o ile posiada co najmniej 10 lat służby policzalnej w myśl ustawy z dn. 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

Funkcjonariusz mianowany z zastrzeżeniem usuwalności, który nie nabył jeszcze prawa do zaopatrzenia emerytalnego, otrzymuje w razie rozwiązania stosunku służbowego przez wypowiedzenie odprawę w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego uposażenia w gotówce (art. 3 i 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska—Dz. U. R. P. № 116 poz. 924). Odprawa nie przysługuje funkcjonariuszowi, któremu wypowiedziano stosunek służbowy na trzy miesiące naprzód.

Wszystkie postanowienia ustawy z dn. 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46), dotyczące praktykantów i funkcjonariuszów mianowanych do odwołania (prowizorycznych), wraz z późniejszymi zmianami mają zastosowanie do praktykantów i funkcjonariuszów mianowanych do odwołania (prowizorycznych), pełniących służbę w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach.

§ 33. Przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszom niższym, wymienionym w § 30, bierze się za podstawę wymiaru dodatek ekonomiczny w wysokości określonej w ust. 1 i 2 art. 4 ustawy z d. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

CZEŚĆ IV.

Przepisy przejściowe.

§ 34. Z funkcjonariuszami, którzy w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pełnią służbę w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwowe”, a którzy zostaną przyjęci do służby w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach, należy zawiązać stosunek służbowy według zasad, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 35. Funkcjonariusze, pełniący służbę w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwowe” w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być zamianowani na stałe w myśl § 18 po ukończeniu 5 lat nieprzerwanej służby państwowej polskiej, o ile do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostawali w nieprzerwanej służbie państwowej polskiej co najmniej trzy lata.

§ 36. Czas służby w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwowe” nie stanowi przerwy w ciągłości służby państwowej polskiej.

Funkcjonariuszom, którzy przed przejściem do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwo-

we” podlegali ustawie z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) i z którymi zawiązano stosunek służbowy w myśl § 18 niniejszego rozporządzenia, czas służby w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwowe” liczy się do czasu służby tak przy wymiarze uposażenia, jak przy ustalaniu wysługi emerytalnej.

§ 37. Urzędnicy, którzy przed przejściem do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Lasy Państwowe” podlegali ustawie z dn. 17 listopada 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) i z którymi zawiązano stosunek służbowy na zasadach, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, otrzymują tę samą grupę i szczebel uposażenia, jakie posiadali przy przejściu do służby w dyrekcyj lasów państwowych — względnie nadleśnictwie.

Funkcjonariusze niżsi, co do których zachodzą warunki wymienione w poprzednim ustępie, otrzymują ten sam szczebel uposażenia, jaki posiadali w dniu 31 października 1924 r.

§ 38. Funkcjonariuszom dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na służbie w lasach państwowych w państwach zaborczych, niepoliczalnej do wysługi emerytalnej w myśl art. 81 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46), zalicza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu czas tej służby w ilości do 20 lat do wysługi emerytalnej, o ile posiadają co najmniej 5 lat nieprzerwanej służby państwowej polskiej i uiszczą opłatę, która będzie wymierzona za każdy rok teje służby w wysokości 6% od początkowego uposażenia, otrzymanego przy mianowaniu funkcjonariuszem stałym — względnie z zastrzeżeniem usuwalności —, stanowiącego podstawę dla wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

Policzenie czasu tej służby zależne jest od całkowitego uiszczenia wymierzonej opłaty.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

§ 39. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 40. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Administracja lasów państwowych, w myśl niniejszego rozporządzenia, będzie wprowadzona w życie z dniem 1 lutego 1925 r.; z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w przedmiotach objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. o statucie przedsiębiorstwa „Polskie Lasy Państwowe”. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 570).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów:
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Sprostowania:

b) w Dz. U. R. P. z 1924 r. № 119, poz. 1079 w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych należy sprostować:

- 1) w § 19 ustęp pierwszy wiersz trzeci — po wyrazach „przewidziane w § 18” wstawić nawias; wiersz czwarty — skreślić nawias po wyrazach „lutego 1922 r.”;
- 2) w § 25 wiersz trzeci po wyrazie „postanowienia” opuszczono wyraz „ustawy”;
- 3) § 29 w tabeli:
grupa uposażenia XVII szczebel uposażenia f—
zamiast: „150” winno być: „160”.
- 4) w § 37 wiersz trzeci, zamiast: „z dnia 17 listopada 1922 r.”, winno być: „z dnia 17 lutego 1922 roku”.